

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petlin. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

London 4. Brzjavka iz Siboney od dne 2. julija javlja: Na desnem krilu amerikanske vojske je bil boj danes popoldne istotako živahen kakor včeraj. Ko je general Lawton vodil svoje vojake k naskoku na Elganey, bili so poslednji vsprejeti rednim brzim streljanjem. Amerikani so odgovorili streljanjem iz pušk, podpiranem od topništva, razvrščenega na griču. V trenutku, ko se odpošilja ta brzjavka, se govori, da je general Lawton dobil podkrepljenj, s katero pomočjo se mu je posrečilo, potisniti nazaj desno krilo Špancev. Amerikani so že vdrlji v Elganey, kjer se je nadaljeval boj po ulicah mož proti možu.

Madrid 4. Ob 1/2 popoldne. Uradna depeša javlja, da je brodovje admirala Cervera ostavilo pristanišče Santiago de Cuba brez kacega posebnega dogodka. Od odprtega morja sem je čuti močno kanonado, prihajajočo brzkone od sovražnega brodovja. Vspah boja ni znan. Kakor se čuje, je kolona Escario prodrla črto Amerikanov, obkoljujočo Santiago, ter je dospela v mesto.

Madrid 4. »Agencia Fabra« objavlja neki pogovor z ministerskim predsednikom Sagasta. Na vprašanje, da-li se Španska spusti v pogajanja v slučaju, da pade Santiago de Cuba in bode uničeno brodovje admirala Cervera, je odgovoril Sagasta živahno: »Ne, nikdar! Santiago ni cel otok, brodovje admirala Cervera ni jedino obrambeno sredstvo narodne celokupnosti na Kubi. Tam je še 100.000 vojakov in dobrovoljcev, ki so pripravljeni umreti za domovino. Takega števila bojevnikov ni tako lahko uničiti kakor je možno porušiti jedno samo mesto. To je dokazano že po načinu, obéudovanem od vsega sveta, kakor se Španci bore pred Santiago de Cuba.

New-York 4. General Shafter povdarja v svojem popolnilnem poročilu o bitki pred Santiago de Cuba, da je bilo položeno amerikanske vojske že jako prekérno in sicer vsled težavo preskrbljevanju živil, radi srditosti boja in hrabrosti sovražnikov.

New-York 4. Brzjavka iz Playa del Este javlja, da so Španci sami požgali svoje brodovje izvzemši jedno samo ladijo.

Washington 4. Sampson potrja, da je špansko brodovje popolnoma uničeno ter da je ujet tudi admiral Cervera sam.

Washington 4. Santiago de Cuba se noče udati. General Shafter je dovolil rok do torka. Potem se prične bombardovanje. General Miles dospe z novim vojaštvom v teku 8 dni.

Zader 3. V okraju senjskem nadaljujejo potresi v malih presledkih. Pripravlja se akcija v pomoč prizadetim krajem.

Trident 4. Na današnji dopolnilni volitvi za V. kurijo je bil izvoljen don Brusamolin.

Lvov 4. Listu »Slovo Polskie« javljajo z Dunaja — kakor pravi — od povsem zanesljive strani, da se uravnava uradniških plač uredi v kratkem na podlagi § 14. ustavnih zakonov, in sicer hkratu z uvedenjem novega davka na sladkor.

Krakovo 4. Včeraj so se vršile hišne preiskave v stanovanjih več dijakov in socijalnih demokratov. Čuje se, da bode mnogo oseb izgnanih iz Krakova.

Krakovo 4. Širi se govorica, da so dobile oblasti podatkov, po katerih je soditi, da na zadnjih izgradnih so delovali agitatorji Rusije. (Seveda. Ali ni že neslano to stikanje po »ruskih agitatorjih« kakor vzroku vsakemu zlu v Galiciji. Ne iščite vzokov zunaj, ko je vendar jasno, da so isti doma, v socijalnih, gospodarskih in tudi kulturnih odno-

šajih. To vendar ne gre, da bi moral »ruski agitator« biti tisti kozel, ki bi jemal na-se vse grehe in zamude drugih ljudi. Op. ured.)

Po slavlju v Pragi.

V.

Polaganja temeljnega kamena Frančišku Palackemu.

Slikoviti je prizor s tribun doli na vse nešteto družtev in zastav ter neštete množice, ki so bile razvrščene na prostoru, kjer naj bode stal spomenik velikemu sinu svojega naroda.

Bilo je poludne, ko je stopil na oder govornikov župan praški, dr. Podlipny, da v prisrčnih besedah označi, kaj je bil Palacký svojemu narodu in vsemu Slovanstvu. Ta kamen naj znači jedinstvo vseh Čehov, bodi simbolom združenja naroda češko-slovanskega.

Pozdravu dra. Podlipnega je sledilo gromeče vsklikanje iz tisočev in tisočev grl.

Ko je društvo »Hlahol« odpelo lepi zbor »U pomniku pevcova«, stopil je na oder slavnostni govornik, državni poslanec dr. Herold. Rekel je uvodom, da so zbrani danes tu slovanski bratje vsega sveta. Te besede so sezvale vihar navdušenja. Potem je opisoval žalostne razmere v oni dobi, ko se je rodil Frančišek Palacký, ko je bil češki jezik zaničevan in izgnan iz družbe omikancev. Na to je govornik opisoval življenje, trpljenje, boje in delo Palackega za narod svoj. Program Palackemu je bil izražen v njega lastnih besedah: »Življenje moje in moj duh bodita posvečena domovini in le domovini in narodu; poslednjemu veljaj vsaki dihljej moj. Jaz sem žrtvoval in posvetil svojo dušo in te duše moje ne more presenetiti več noben preširen sklep ni nobena stvar.« In v na-

Učitelj je nakrat spremenil predmet razgovora.

»Vaša žena«, je dejal glasno, »leži v šoli. Pojdite tje kaj«.

»Nū, le pogledjte k ženi, toda vi prenočite v kuhinji. Bolnici streže Avgustova, a vi se morate izspati, ker odidemo jutri pred svitom«.

»Kje pa bivate vi, gospod učitelj?« je vprašal kmet.

»Navadno bivam v šoli, toda nočoj prenočujem z hčerko pri hlevu«.

Polž se je zamislil ter odvrnel:

»Gotovo, da so moja ženo samo do jutra nastanili v sobi. A jutri pa naju poženejo v hlev...«

Stopila sta v temno vežo. Nekje iz globeli hiše se je razlegal trušni razgovor, pretrgan z krepkimi izbruhami smeha ter žvenkljanjem stekla. Učitelj je prijel kmeta za roko ter ga potegnil k vratom na levo. Odprl je. V veliki sobi, zapreženi s klopmi ter osvetljeni z malo svetilnico, je ležala na pogradu Polževa. Neka stara ženska ji je pokladala mokre robece na glavo. Po sobi se je širila vonjava kisa.

V kmetu je umiralo sree. Še le sedaj, je razvidel, da mora biti žena bolna, močno bolna.

Nakrat je vprašala žena hripavim glasom:

»Jožef, ali si ti?«

»Seveda jaz«.

(Pride še).

PODLISTEK.

118

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravskei.

Hamer se je zamislil in je rekel naposled:

»Phi! kupiti, kupim, ker ste padli v tako nadlogo, toda dati vam morem samo sedemdeset rubljev za oral«.

Še pred nedavnim ste dajali sto...«

»Zakaj jih niste vzeli?«

»Resnica je to«, je rekel kmet. »Vsakdo si išče dobička kjer le more«.

»Torej prodate?« vpraša vnovič Hamer Polža.

»Zakaj ne«.

»Jutri pojdemo k beležniku?«

»Pojdemo«

Nū, če je tako«, je rekel Hamer čez nekaj časa, »pa vam nekaj povem. Dam vam petinsedemdeset rubljev za oral ter ne pustim, da bi poginili tū. Vašo ženo odpeljemo na naselbino ter jo nastavimo v šoli. Tam je toplo. Oba prezimita pri nas in jaz vam poplačam delo, kakor našim hlapcem«.

Polža je kar zbudla beseda »hlapec«. Toda molčal je.

Hamer je odšel. Pred solčnim zahodom so dospeli sani, ki so nezavestno Polženko odvele na na-

selbino. Polž je še ostal na pogorišču in je navlekel v hlev kar je imelo kaj vrednosti in ni uničil požar.

»Seveda, — tako je razmišljal kmet — mi je ostalo nekaj denarja, celo precej, toda kaj za to? Če bi si tudi postavil nove stavbe ter kupil konja, pripetilo bi se znovič kaj, ker tu je nesrečen kraj.

Nastal je mrak, toda Polž se je še kretal na pogorišču, čuteč, da ga nekaj drži na mestu, kakor bi mu bile noge primrznile k zemlji.

»Uu!... pasja kost!...« je zamrmral.

Jeza je zares vskipela v njem. Pljunil je na tla, sunil polomljena vrata ter z urnimi koraki odšel proti mostu, ne da bi se bil niti ozrl na pristavo.

»Jaz naj prezimujem v vas, živoderi?...« je mrmral. »Naj se mi samo fant vrne iz zapore ter mi žena ozdravi, pa tudi jaz pojdem v svet, da vas nikdar več ne zagledajo moje oči...«

Na jasnem nebu jele so se vtrinjati zvezde in srp lune jel se je pomikati izza gozda. Za mostom je kmet krenil na levo ter kmalo obstal pri Hamerjevi naselbini.

Pri vratih je stalo ter pokasljevalo nekako šloveško bitje.

»To ste vi, gospod učitelj?« je vprašal Polž.

»Jaz sem. Kaj, ali ste se odločili prodati posestvo?«

Kmet je molčal, učitelj pa mu je dokazoval, da je bolje tako, da prodaja.

daljnih besedah Palačkega: »Da sem se porodil iz kakega ciganskega plemena in da sem najzadnji potomec istega, smatral bi vendar za svojo dolžnost, delati na vse možne načine v to, da vsaj časten spomin nanj ostane v zgodovini človeštva.«

Palačky je videl jasno, da vsa zgodovina češkega naroda in njega boji niso družega, nego svetovnozgodovinski boj med slovan-skim in nemškim plemenom. Na naši strani je borba za svobodo in človekoljubje, na oni strani za gospodstvo, boj za ponižanje našega naroda. A Palačky je vedel tudi, da v tem boju more narod češki zmagati le tedaj, ako se opre na veliko družino Slovanov. On je bil velik Slovan v polnem pomenu te besede in je vedno propovedoval idejo zblíževanja Slovanov. Označivši velike zasluge Palačkega je zaključil dr. Herold:

»Boj, katerega bijemo, je člen velikih bojev med dvema svetovima, in zdi se, da tu na teh od krvi nasičenih tleh dozoreva ta boj k odločitvi. Mi vemo, za kaj se borimo — za pravo in resnico, in ta boj mora donesti zmago, kajti resnica je večna, in laž se mora umakniti, kakor hitro je spoznana.

Toda v tem boju moramo vsi izvajati oporo Palačkega; še le potem se nagne zmaga na našo stran. Ko zvonovi stotolpne kraljevske Prage zazvone v zmagovalnem koralu, ko Hradčani zablestje v novem blesku, ko bode krona svetega Vaelava žarela v novi moči in novem blesku, ko bode donelo iz tisočev ust: Boj, katerega je bil Palačky, je završen z zmago! tedaj bode čestito lice očeta naroda veselo gledalo doli z nadzemskih višav in njegov duh bode blagoslovil ta narod.

Sedaj pa se dvignimo in storimo sveto obljubo, da bomo v duhu Palačkega tako dolgo bili ta veliki boj za ideje, dokler si ne izvojimo zmage. Na ta način hočemo proslaviti spomin očeta naroda, spomin duševnega orjaka, kateremu bodi usojena nevenljiva slava.

Te zaključne besede Heroldove so delovale neopisno na množice. Trajalo je več minut, predno se je polegel vihar navdušenja: bila je to prisega zvestobe iz tisočev prsi.

Potem se je približal odru zet Palačkega, starina dr. Rieger. Impozantne in priske so bile ovacije, ki jih je prirejala množica temu nevstrašenemu prvoboritelju naroda.

Na to se je pričelo običajno trkanje s kladivom na temeljni kamen, spremljano raznimi jednatimi izreki. Prihajali so po tej vrsti: deželni maršal knez Lobkovic, župan Podlipny, dr. Rieger, prof. Tomek, za Moravane dr. Žáček, za Slo-vake dr. Dula, za Šlezijo p. Swiezy, za Slo-vence župan Hribar, za Bolgare prof. Georgov, za Maloruse prof. Barwinski, za Srbe dr. Baljak, za Hrvate dr. Mazzura, za Poljake župan Ivovski dr. Malahowski, ki je položil srebrn venec na kamen, za Ruse general Komarov, za poljske časnikarje Zajaczowski, za češko vseučilišče rektor prof. Kadeřavek, slavnostni go-vornik dr. Herold, v imenu tehnike rektor Pe-trlik in predsednik slavnostnega odbora Voiti.

»Hlaho!« je zapel slavnostni zbor Smetane in potem — »Kje dom je moj«. To je vžgalo srea. Tisoči in tisoči so jeli peti to veličastno narodno himno. Ta prizor je bil pretresljiv, duša ti je kar koprnela v prsih samega ganutja. In potem, ko smo se vozili s slavnostnega prostora ob pojavih najčistejšega entuzijazma naroda, vrvečega po ulicah v tisočih in tisočih, smo vsklikali v neopisni radosti: »In to je — slovanska zemlja...!«

Narodnostni boji v Avstriji.

(Iz govora poslanca dr. Žitnika v državnem zboru dne 7. junija t. l.)

II.

Slovensko vprašanje.

»Mi Slovenci, ki smo že nad 600 let zdru-ženi z drugimi narodi pod habsburškim žezlom, ki smo s hrvatskimi brati nad 200 let stali na straži proti Turku ter branili svojo ožjo in širšo domo-vino, in ki smo se iz vseh viharjev rešili in ohrani-li do današnjega dne, mi ne smemo po turški šegi roke prekrižati čez prsi ter kot fatalisti prič-a-kovati preteče usode.

Gospoda moja! Nedostaje mi besed, katerimi bi mogel opisati naše žalostne razmere. Da-si smo

zvesto služili in se žrtvovali za skupno državo, vendar so pastopali z nami kakor zapečniki; bili smo vedno brez vsega varstva v rokah raznih mo-goteev, ki so iz našega mesa rezali jermena, s ka-terimi so nas bičali in topli do krvi.

Le drobtine ali oglojene kosti nam zaničljivo mečejo čez ramo z bogato obložene mize. Vedno smo stali pred vratmi kakor berači in nadležni usiljenici ter smo morali roke poljubovati svojim tlačiteljem.

Gospoda moja! Te besede morda ne zvené lepo, a prihajajo iz tužnega in krvavečega srea, ki ječi bolesti, kedar se spomni našega žalostnega položaja in bližnje naše prihodnosti. Od vseh strani slovenskih meja odmeva zamolkli, obupni klic: Morituri vos salutant — umirajoči vas po-zdravljajo! Od severa in juga bijejo na naša ušesa srce in mozeg pretresujoči udarci kladiv, ki brez odmora zbijajo krste, v katere skušajo naši na-rodni neprijatelji nas, narod naš, položiti k več-nemu počitku.

Tudi najmanjši črvček se zvija, če mu kdo hoče končati življenje. Toda klici naši, prošnje naše za milost in pravičnost, odmevajo v pušavi gluhe birokracije in sebičnosti narodnih nasprotni-kov naših. In vendar smo mi Slovenci od pamti-veka narod na svoji, na domači zemlji, katere smo — Bogu bodi potoženo — mnogo zgubili, a ka-tera je bila preje naša, nego je bilo ime Avstrija znano v svetovni zgodovini.

List za listom je odletel od narod-nega našega debla, vejo za vejo so od-krehnili politični viharji in, vendar smo še tukaj, na jezo in srd svojim na-sprotnikom, v zadrego in nadlego vi-soki vladi. Še molč slovenska lipa iz valov ljudskega vrtineca, in ne udamo se, raje umremo na bojišču za našo pravdo.

Gospoda moja! Ali hočete, da nas stré ko-lesa državnega stroja, ki že desetletja brez pre-neljaja pripravlja narodno kašo? Apelujemo na čustvo pravičnosti, na avstrijsko državno misel, zahtevamo človeške in državljanske pravice. Ako nam odrečete te pravice, ako nas zatrete, potem vas obsodi nepristranska zgodovina.

Mnogo mi je na srečo želja slovenskega na-roda, toda predolgo sem že računal na vašo po-trpežljivost, zato hočem le mimogredé omeniti ne-katerih stvari.

Tako se Slovenci že od l. 1884. torej celih 14 let, boré za slovensko ljudsko šolo v Trstu. Po rokah imam doslovni prevod pritožbe na naučno ministerstvo proti odloku ces. namestništva v Trstu. Tu dokazujejo Slovenci, da je bilo po statističkih podatkih od l. 1888. do 1893., torej v petletni dobi v tržaškem mestu 854 slovenskih otrok, torej povprek na leto 170 za šolo godnih otrok. Po državnem zakonu za ljudske šole se mora že na 40 otrok ustanoviti posebna ljudska šola. Toda mi Slovenci zahtevamo brez vspeha. In zakaj? Italijanska gospôda odgovarja: V oko-lice imate slovenske šole, tje pošiljajte svoje otroke. Da, v okolici tržaški je 10 slovenskih šol, toda le štiri so tako blizu, da bi mogli otroci iz mesta obiskovati te šole. To pa je nemogoče, ker so ravno te šole tako prenapolnjene, da še vsolani otroci nimajo prostora. Tako šteje šolski okoliš na Vrdeli nad 1000 za šolo godnih otrok, v šolskem poslopju pa je prostora k večjemu za 525. Mnogo slovenskih otrok v mestu mora obiskovati poleg italijanskih tudi nemške šole. Tako je bilo pred-zadnje leto na nemški deški šoli 350 in nemški deklški šoli 158 slovenskih otrok. Mi Slovenci moramo sami drževati slovensko ljudsko šolo. In to se godi v Avstriji koncem 19. stoletja!

V Gorici ni boljše, toda šolske razmere naj podrobneje opišejo naši zastopniki v jezikovnem odseku, ako se izvoli.

Na Štajerskem bi si pač želeli mnogo pre-memb. Če govorimo o Štajerskem, ne morem se izogniti Celju. Koliko krika in vika je bilo v zbor-nici in po listih zaradi celjskega gimnazija. In ven-dar ta nižji gimnazij ne škodi Nemeem niti najma-nje. Sicer pa je nemški, le da se nekaj predmetov predava v slovenskem jeziku. In nemški sosede naši so hoteli naj se ta gimnazij vsaj premesti v trg Št. Jurje, kjer bi učenci in učitelji niti ne dobili dovolj stanovanj.

Tu je govornik obširno polemizoval z posl. Pommerjem in z listom »Freie Stimmen«, kateri list je nesramno pisal o Slovencih povodom vse-slovenskega shoda. Govornik je navel besede re-solucije, vsprejete na tem shodu o zahtevah koroških Slovencev in je dokazal, kako nemški listi lažejo in zavijajo.

Politični pregled.

K položaju. Liberalni posestniki so torej sklenili na svojem sestanku minole nedelje v Pragi, da se hočejo udeležiti posvetovanj radi češko-nemške sprave; še več: govori se, da hočejo uplivati tudi obe veliki skupini nemški — nemško-napredno in nemško-narodno — naj se udeležite posvetovanj. In res da je v liberalni ali napredni skupini mnogo takih mož, ki bi se radi pogajali, ako bi se — smeli! Morda se jim je vendar jelo malo dozdevati, — oni namreč, ki so še Avstrije — kam da mora dovesti slednjič diktatura Wolf-Schönererjeva. Morda, celo jako verjetno je, toda, kakor stoje stvari v nemških masah, danes ni glavno vprašanje to, kako mislijo velmožni nemški aristokratje in razni libe-ralni maroderji, ampak glavno vprašanje je to, ali imajo oni življi v nemških skupinah, ki se ne po-čutijo baš dobro pod vrhnim poveljstvom Schöne-rerjevim, še toliko srčnosti, kolikor bi jim je tre-balo za osvobojenje?! Če je nimajo, bode vspeh pogajanj negativen tudi ob najbolji volji. Schönerer je izdal parolo in je tudi zaprisegel na isto vse nemške bojovníke, da ne sme biti govora o kakem pomirjenju, dokler se ne odpravijo jezikovne na-redbe in sicer brez vsacega nadomestila. Ta pogoj pa je tak, da mu Čehu ne pritrdi nikoli. Vsa po-svetovanja torej ne morejo koristiti, dokler je v veljavi ta prisega. Ali bodo imeli nemški gospodje toliko korajže, da prelomijo prisego, dano gosp. Schönererju?! Ne verjamemo in zato moramo ostati neverni Tomaži tudi ozirom na predstoječa nova posvetovanja.

Jezikovna ravnopravnost na sodiščih.

Minister pravosodja je naložil pred nekoliko dnevi sodiščem v Šleziji, da zapisniki prič in obtožencev poljske in češke narodnosti se morajo pisati v is-tem jeziku, v katerem so se vršile izpovedbe. Ta odredba je izšla vsled pritožbe čeških in poljskih poslancev.

Obnovljenje pogodbe z Ogersko.

Poljski »Czas« je priobčil članek, o katerem trde, da izraža nazore merodajnih krogov, zlasti glede vprašanja o kvoti. Članek se protivi skrajnemu pesimizmu ter meni, da ni izključena nada, da vendar pride do kakega dninitivnega sporazum-ljenja. Članek povdarja, da ako se tudi postavimo na ogersko stališče, vidimo vendar, da njih računi trebajo popravka. Na podlagi novih računov, od-govarjajočih ogerskim nazorom, prihaja »Czas« do zaključka, da 34% bi bila pravična kvota za Ogersko.

Članek povdarja nadalje, da — ako bi se izluščili vsi dohodki, ki ne dajejo rednih svot v obeh polovicah monarhije — bi se morali tudi skrčiti dohodki od piva, vina, mitnic. Ako bi se tako izpremenile stvari, izhajala bi za Ogersko svota 35%. V zaključku oporeka člankar, da je v kvoti 32% že vzet v poštev precipij za vojno granico, kakor želi Ogerska. To izhaja le iz ne-sporazumljenja in kvota Ogerska se mora povekšati nekoliko, ravno pod naslovom rečenega precipija.

Iz Italije. Ministerstvo Pelloux se je večeraj predstavilo obema zbornicama z jednako izjavo. Vladi bode naloga: brezpogojno vzdrževanje miru, obramba ustanovam in človeški družbi, pomirjenje duhov. Na zunaj bode imela vlada odkrito mirovno politiko in bode gojila najboljše odnošaje do prija-teljskih in zvezanih držav. Vlada si bode prizade-vala za zboljšanje finančnega in gospodarskega po-loženja ter za zboljšanje težavnega položaja jednega dela prebivalstva. Gledala bode v prvi vrsti, da odpravi tisto nezadovoljnost, ki je bila po mnogih krajih v pretvezo zadnjim nemirom. Ta nezadovolj-nost je v resnici in se pripoznava splošno. Program vladi je delo, mir, pravičnost. Dežela si želi poli-tike, pa kateri si more pridobiti zaupanje v samo sebe in se bode mogla povzdigniti zopet.

V komori se je vnela daljša razprava o tej izjavi vlade.

Tržaški begun Barzilai je izjavil, da se kriza ni rešila tako kakor je zahtevalo parlamen-tarno položjenje. Tudi to ni prav, da je vojak

predsednik ministerstvu. V tem ministerstvu so 4 vojaki in 6 odvetnikov. No, nadeja se, da se vojaki ne podvokati in advokati ne povojajo. Sicer pa noče soditi tega ministerstva po obljubah, ampak bode sodil po dejanjih.

Luzzato je tožil, da je izjava vlade splošna. V deželi je bilo res usodnih dogodkov, ali glede Milana se je stvar pretiravala. Tam ni bilo revolucije ampak le pojav splošne nezadovoljnosti. S to bi morala vlada računati, in naj ne pozabi nikar, da združenje Italije se je izvršilo v imenu svobode; kdor napada svobodo, napada domovino.

Socijalist Ferri je grajal posebno, da so se ustanovila vojaška sodišča.

Na to je izjavil ministerski predsednik, da vlada misli ohraniti nastopne načrte zakonov: odobrenje obsednega stanja, prisilno bivanje, administrativno odložitve volitev in povojasčenje železniskega osebja.

Vojna med Španijo in Ameriko.

Mej tem, ko torej priznavajo Amerikani sami, da je španski oreh na kopnem pred Santiago jako trd ter da je bilo položeno Amerikano že jako pre-kerno, pa javljajo isti o sijajni zmagi Amerikanov na morju in o popolnem uničenju španskega brodovja, ki je bilo v pristanišču Santiago de Cuba.

Ali tudi tu gredo poročila navskriž. To jedno je menda pač gotovo, da sti se obe sovražni brodovji spoprijeli dne 4. t. m., kajti to povdarjata oba vira. Ali: dočim je zatrdilo večerajšnje ameri-kansko poročilo, da so Amerikani v pristanišču uničili oziroma požgali špansko brodovje, pa trdi poznejše špansko poročilo, da se je admiralu Cer-veru posrečilo zbežati iz pristanišča in še le na od-prtem morju da je prišlo do boja, čegar izid da še ni znan. Pa tudi ameriškanska poročila sama niso v soglasju med seboj. Prvo poročilo trdi nam-reč, da so Amerikani uničili španske ladije, pozneje poročilo iz New-Yorka pa pravi, da so Španci sami razvrstili svoje ladije ob obrežju ter je sežgali. Počakati je treba torej, da nadaljna poročila pri-nesejo pojasnila.

Domače vesti.

Umirovljenje finančnega ravnatelja dra. Schusterja-Bonnotta. Zavladala je splošna senza-cija, ko se je doznalo, da je finančni ravnatelj dr. Schuster-Bonnott zaprosil za umirovljenje. To pa je tudi res nenavaden, redok slučaj, da mož, ki je v evetju let — 41 — zlezel na toliko višino urad-niške hierarhije, in ki ima gotovo lepo bodočnost pred seboj, kar hkratu prosi — za umirovljenje. Začudenje je bilo tem več, ker je bilo znano, da so bile razmere med šefom in vsemi podrejenimi uradniki najpristraneje, da je bilo torej izključeno, da bi se bilo na to stran dogodilo kar si bodi, kar bi bilo ogrenilo življenje gospodu ravnatelju.

A kmalu so se začele pojavljati nedoločne govorce, ki so spravljale to umirovljenje v zvezo z neko bogato osebo tržaško, osebo, ki je tudi o zadnjih državnozborskih volitvah igrala se svojimi tisočaki usodno in za nas Slovence toli pogubno ulogo. Gosp. dvorni svetnik Schuster in dotična oseba da sta prišla, tako je šepetala govorica, v navskrižje povodom — odmerjenja osebne dohodarine. Tako so govorili ljudje, ali pozi-tivnega ni vedel nikdo ničesar.

Sinoči nam je došel od kompetentne strani hektografovan govor, ki ga je izustil gosp. dvorni svetnik, ko se je poslavljaj od podrejenih mu uradnikov. Ta govor je velezanimiv že zato, ker se ozira tudi na one govorce. Govornik je sicer zatrdil, da ono navskrižje ni bilo vzok njegovemu koraku, priznal pa je, da je bilo navskrižje. A to dejstvo meče čudno luč na tržaške razmere. Poštenu ravnatelju poje slavo — »Indipendente«, a finančni ravnatelj je prisiljen, da o svojem umi-rovljenju, ki je prišlo v evetju let, govori o neki osebi

Toda čujmo gospoda dvornega svetnika samega :

»Malone natančno dve leti je od tedaj, ko je bil načinom, ki je provzročal razgledavanje, hkratu imenovan od finančnega svetnika v finančnem ministerstvu finančnim ravnateljem v Trstu. V tem času se mu je posrečilo, da si je pridobil zaupanje iz-vrstnega, odličnega osebja finančne uprave na Pri-

morskem. Ne da bi se moral bati prigovora, reče lahko po vsej pravici, da se poslavlja danes kakor prijatelj od prijateljev. To mu je prava tolažba po teh časih, ki so bili težki v mnogokaterem pogledu. Dejstvo, da v razmerno mladih letih življenja — v 41 letu —, po komaj dvajsetletni dr-žavni službi, stopa v pokoj, je provzročilo neko govorico, kateri mora oporekati. Krogi, ki se radi kažejo nekako oficijozne, so raznesli namreč govo-rico, da je vzrok mojemu umirovljenju v nekih navskrižjih povodom odmerjenja osebne dohodarine neki zelo bogati osebi v Trstu. To je izmišljeno, kajti svojo prošnjo za umirovljenje je vložil že v februarju t. l., ker njegov organizem ne more prenašati tržaškega ob-nebja — torej veliko poprej, nego so se vršila ona razsojanja (Au seinandersetzungen). To mora konstatovati izrečno, ker bi se sicer moglo širiti domnevanje, da ima tista bogata oseba toliko upliva, da mora tako rekoč na nje migljaj izginiti iz Trsta vsaki njej neljubi uradnik!

Čast uradništvu vse finančne uprave propo-veduje tako insinvacijo, in gotovi smemo biti, da noben finančni uradnik — in naj bi bil pritisek od gori še tolik — ne bi se dal iz takega vzroka od-vrniti od svoje zaprisežene dolžnosti.

Kaj pravite, častiti čitatelji? Ali se ne čitajo kar cele knjige med vrstami tega govora?! Mi verujemo kavalirski besedi g. dvornega svetnika, da se on ni umaknil pred dotično bogato osebo, konstatovati pa moramo tu, da se je pred voljo iste bogate osebe, sugerirano jej od najbližnje ne-možke strani, moral umakniti — slovenski državni poslanec!!!

O ostalem govoru dra. Schusterja, posveče-nem delovanju finančne uprave v Trstu, spregovo-rimo prihodnjč.

Lega Nazionale. Laški listi se kažejo ne-kako indisponirane v svojih poročilih o občnem zboru »Lege«, ki se je vršil minole nedelje v Tržiču. Zlasti »Indipendente« je prehlajen tako, da kiha kar na glas. Tržičani so se pokazali čudne, mrzle ljudi, ki ne poznajo entuzijazma. Pričakovali smo glasb in zastav — pravi »Indipendente«. Pa ni bilo ni jednega ni drugega. Oblasti so prepove-dale vse to. Pa to naj bi že bilo. Ali »Indipen-dente« je pričakoval vsaj odprtih rok, ki jih sprej-mejo navdušeno. Zakrij si svoj obraz dobri genij »Lege« : sami, oh tako sami so morali korakati gospodje v mesto. In ko so hodili po mestu, so jih Monfalconesi — prosimo, tako stoji v »Indi-pendentu« črno na belem — gledali debelo in nič niso kričali »evviva«. In tega vendar — tako vsklika progresovsko glasilo v patrijotiski žalosti — ne bi bile mogle prepovedati oblasti.

Po teh lamentacijah si mislimo lahko, kako je bilo v Tržiču: gostov pač lepo število, toda domačini popolnoma apatični. Kolika razlika med slavljem v Tržiču in onem v Sežani! In ven-dar je naravno to. Pozivi na boj za pravično stvar prihajajo iz srea in najdejo vsikdar svojo pot v srea; hinavstvo — in koliko hinavstva je v pravih Lege! — ne prihaja iz srea in ne more ogrevati sre!

O zborovanju Lege same spregovorimo po-sebe, sosebno na govor gospoda župana tržaškega ne smemo ostati dolžni odgovora. Ako primerjamo to, kar je velemožni gospod župan — podtikal Legi lepega, s tem, kar počenja Lega v resnici, pa imamo rezultat, ki znači obsodbo tega psevd-šolskega društva, da si ostreje ne moremo misliti.

Pevsko društvo „Ljubljana“ v Trstu. Pi-sejo nam: Včeraj v jutro je prišel del (nad 30) pevcev in pevkinj »Ljubljane« v Trst, da si ne-koliko ogledajo naše mesto. Ogledali so si razne tukajšnje znamenitosti, a Lahji so si ogledovali njih, misleči in sodeči po barvah na čepicah, da so to brate iz — Italije! Škoda, da se nam ta bratski obisk ni prijavil pravočasno, ker tako nam ni bilo mogoče storiti onega, kar bi bili storili sicer brat-om in sestram v zabavo in kratek čas na naših tržaških tleh. Sinoči ob 6. uri so se odpeljali del naših milih gostov nazaj v svojo in našo belo Ljub-ljano. Ostali so obiskali še vrlo naše »Delalsko podporno društvo«, kjer so bili bratski vsprejeti po uradništvu istega in po tam zbranih »Kolaših«, ki so vsklikali navdušeno: Živela »Ljubljana«! Od tu smo se podali vsi na kolodvor, kjer se je zbralo pevsko društvo »Kolo« v polnem številu (nad 100 členov) in kjer smo se končno prav pristrčno po-

sloveli od naših milih bratov in sestrice ob grome-čih živio-klicah od obeh strani, želeči eden drugemu: Na svidenje kar najhitreje mogoče!

Poleg »Kolašev« je došlo na kolodvor tudi lepo število družih narodnjakov.

Dragi Ljubljančanje! Naše sinočnje slovo je bilo skromno, ali bilo je pristrčno, bratsko.

Izražala se je želja od obeh strani, da bi še jedenkrat zapeli skupno, toda opustilo se je to iz poznanih vzrokov. Nič ne dene, saj so pela naša — srea!

Kolaš.

O narodnem slavlju v Sežani piše »Slo-venec« : »Včeraj je sojna Sežana praznovala »na-rodno slavnost«. Pevsko društvo »Ljubljana« jo je priredilo v korist zgradbi »Narodnega doma« v Trstu. Sodelovalo je poleg nje še sedem primorskih pevskih društev. Vspored — zjutraj božja služba, obed, petje — se je izvršil točno, dobro. A zavoljo tega ne poročamo o tej veselici. V tem oziru je bila kakor vsaka druga in škoda črniti, da bi se žnjim mazale na prepir običajne pohvale vsakemu prav zapetemu akordu. Sežanska slavnost ima višji pomen. Udeležilo se je do 7000 tisoč ljudi izmed vseh slojev. Tržaški vlak jih je privel nad 1000; toliko in še več jih je pa peš in z vozovi prispelo čez Opčine. Prišli so vsi: narodni buditelji, du-hovniki, naši odvetniki, trgovci, uradniki, a tudi naše ljudstvo vseh — tudi delavskih slojev. Tega ne premorejo kranjske slavnosti. Ljubljana je bila slabo zastopana. Dr. Majaron, dr. Krisper in župan Hribar, pa — krdelec pevcev — to je bilo vse. Imeli bi se česa naučiti od Tržičanov! Red je bil uzoren. Mirno, ljubko veselje je plulo po Se-žani. Koliko birokratiških krivic, koliko administra-tivne budalosti je treba, da se to dobro, mirno ljudstvo siloma izzove k izgredom! Z marljivim delom in z vzletnim idejalnim negovanjem narodne ideje se je predramil ta narod. In sedaj že lahko zavestno poje Lahom v lice: »Le case, le nostre son fatte per noi!« Živeli!

Pojasnilo. — V številki 108. od 25. m. m. (večerno izdanje) smo bili priobčili notico, da je gosp. gostilničar »pri obelisku« na Opčinah nago-varjal, da bi društvo »Zvon« odložilo svojo veselico, ker pride istega dne v njega gostilno laško telo-vadno društvo iz Trsta. Izjavljamo pa sedaj, na podlagi dobljenih zanesljivih ioformacij, da rečeno društvo ni imelo priti na Opčine in da tudi gosp. gostilničar ni nagovarjal nobenega. Konečno kon-statujemo tu, da se večkrat omenjeni gostilničar vede vsikdar povsem korektno proti vsaki na-rodnosti.

„Der Süden“. — Danes nam je došla 1. številka tega lista, pisanega na nemškem jeziku v obrambo hrvatskih in slovenskih interesov. Vsebinsa mu je mnogovrstna in zanimiva. Posebnim zanima-njem smo čitali daljši članek o železniškem vpraš-anju tržaškem. V svojem programu pravi »Süden«, da južni Slovani Avstrije niso mogli doseči tiste stopinje, kakor bi jim pristojalo po njih patrijotizmu, po njih duševnih zmožnostih in njih zemljepisnem položenu v ukupni državi. List se hoče potezati za interese Slovencev in Hrvatov ne glede na poli-tiške meje. Sosebno ognjevitost pa povdarja potrebo dela za združenje Hrvatov in Slovencev, sodé prav tako, kakor smo rekli mi nedavno temu: zdrav oportunitizem in drobno narodno delo sta potrebna, ali o tem ne smemo nikdar puščati velikih ciljev izpred oči. »Süden« se veseli, da je jelo prodirati to prepričanje.

Potres v Dalmaciji. Mi nismo mislili do sedaj, da je ta šiba božja te dni tako hudo zadela našo ubogo Dalmacijo. Še le iz danes došlih za-grebških listov posnemamo, kako ljuto je razsajal potres, zlasti pa v Sinju. Dne 2. t. m. se je poja-vil potres v Sinju in okolici ob 5. uri 20 minut zjutraj in je trajal 6 minut. Posledice so bile ne-opisne. Do 10.000 ljudi je ostalo brez strehe. Po-sebno žalostno je v okolici. Porušena so vsa šolska poslopja; cerkve in župnišča so znatno poškodo-vana; neštivilno kmečkih hiš in gospodarskih zgra-deb so žrtve te nesreče. Najhuje je v vaseh Tur-jaci, Košute, Čaporice, Vedrine, Grabe in Vojnić.

Po glavnem sunku, ponovil se je potres 42 krat. Predvečerajšnjem se je ponovil zopet močan sunek.

Beda in strah sta neopisna. Ustanovil se je posebne odbor, ki si je nadel nalogo, da hoče na-periti akeijo v pomoč bednim nesrečnikom. »Na-rodni list« poroča, da je bilo čuti v Zadru prilično

močan sunek; celo strop da je odpadal po nekod. Vendar je bil drugod po Dalmaciji potres še huji.

Mesto Sinj, kjer je bil potres najhuji, ima 450 hiš in 2500 stanovnikov.

Poročila pravijo, da so 4 ljudje prišli ob življenje, 30 da je bilo smrtno ranjenih, lahko ranjenih pa 70. »Narodni list« pa trdi celo, da je prišlo ob življenje 10 oseb.

Za možko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu so darovali 6 Slovanov, ki se niso mogli udeležiti nedeljske veselice, 1 gld. 70 nvč. — Prijatelj, slaveči g. dra. Abrama so darovali 16 gld.

Pevsko društvo „Nabrežina“. — V proslavo petdesetletnice vladanja Njeg. Veličanstva cesarja priredi v nedeljo dne 10. julija 1898. pevsko društvo »Nabrežina« v Nabrežini veselico s plesom na dvorišču g. Silvestra Caharija. Začetek ob 4 $\frac{1}{2}$ uri pop. Vstopnina: na veselico 30 nvč. za osebo, sedeži v prvih dveh vrstah po 30 nvč., v ostalih po 20 nvč. vsaki. Vsaki plesni komadič stane 10 nvč. — Vspored: 1. Predsednikov govor. 2. Haydn: »Cesarska himna«. 3. D. Jenko: »Naprej!« 4. H. Volarič: »Čolnčku«, moški osmerospjev. 4. Hug. Sattner: »Na planine«, moški zbor s samospelom baritona. 6. Avg. Leban: »Mornar«, moški zbor s samospelom baritona. Igra: »Blaznica v I. nadstropju«. — Med veselico in k plesu bode svirala narodna nabrežinska godba pod vodstvom gosp. Majeena. — V slučaju slabega vremena se odloži veselica na prihodnjo nedeljo. — K obilni udeležbi uljudno vabi ODBOR.

Izpred sodišča. 29-letni Josip Afrič iz sela Veliki Lazi je stal pred porotniki radi ropa. Orogal je namreč posestnika Josipa Batista za 58 gl. Porotniki so potrdili krivdo in sodišče je prisodilo Afriču 8 let težke ječe. Po prestani kazni pride ta nepridiprav v prisilno delavnico.

Glavna razprava proti onim osebam, ki so izvršile svojedobno napad na mestnega stražarja Miota, se bode kmalu vršila pred deželnim sodiščem. Kakor znano, je Miot umrl vsled dobljenih ran. Državno pravdnistvo toži radi težkega telesnega poškodovanja.

Utopila se je v nedeljo 2-letna P. Lukas iz Lovrane pri Koprju. V hipu, ko mati ni pazila na njo, je zbežala iz hiše in je utonila v bližnji vodi.

Ni vse zlato, kar se svetli. Neka gospa, bivajoča v ulici Majolica, je imela na stanovanju mladega delavca zlatarja. Temu je izročila 8 zlatih uhanov, da jej napravi iz istih zapestnice. Čez malo dni je že dobila lepo blestečo zapestnico, katero je uprav obćudovala. Predvčerašnjem je pustila na omari par zlatih uhanov. Ti so jej zmanjkali. Tudi mladeniča ni bilo več. Ker se jej je zdela sedaj vsa stvar sumna, šla je k bližnjemu zlatarju, da jej ceni zapestnico. Tu je doznala, da lepo blesteča se zapestnica ni zlata, marveč samo pozlačena kovina brez vrednosti. Sedaj jej je bilo vse jasno. Podala se je na policijo in tam ovadila vse.

Nezgode. 28-letni Josip Puntar s Kontovelja se je vrezal na levi roki z nožem.

16-letna Amalija Bubnič se je porezala na prstih desne roke, ker se jej je zdrobila v rokah buteljka.

Oba sta se zatekla na zdravniško postajo.

Tatvine. Neznani tatje so ukradli Ljudevitu Safertu v ulici Farnetto št. 11 zlatanine in dragocenih kamenov, v vrednosti 300 gld.

Aretiran je bil 28-letni brezposelni Josip Renčelj, kateri je imel pri sebi 8 kg. kave in je priznal, da jo je ukradel na parniku »Venezia«.

Zaprta je služkinja Josipina Baurecht, ker je ukradla svojemu gospodarju, Petru Bonifacio, prstan vreden 30 gld.

Nevaren kočijaž. Sinoči je redar ustavil 18-letnega kočijaža Josipa Bajta iz Ljubljane, ki je vodil 2 konja in je bil pijan. Kočijaž je res stopil z voza, a mesto da bi se bil pokoril povelju redarja, je istega sunil in močno udaril po prsih. Treba je bilo štirih redarjev, da sa ukrotili in aretirali razljučenega kočijaža.

Ogriznjen. Včeraj je ugriznil neki pes 20-letnega kočijaža Kumberta Zilli v desno roko tako, da je slednji moral na zdravniško postajo.

Poneverjenje. Miha Rupnik iz Škednja je izročil 37-letnemu Josipu Gorupu iz Postojne uro, da jo zastavi in da mu prinese dotično svoto. J. Gorup je res zastavil uro. denar pa je lepo porabil sam. Včeraj ga je dal Rupnik aretirati.

Zgubljeno — najdeno. Redar Filipčič je našel na miramarski cesti zlato verižico s križcem, katero je izročil na pol. komisarijatu v ulici Seussa.

Koledar:

Danes v torek 5. julija: Ciril in Metod šk. Jutri v sredo 6. julija: Izaija, prerok.

Solunski: Izhod ob 3. uri 46 min. Zahod „ 8. „ 22 „
Lunini: Izhod ob 9. uri 24 min. Zahod „ 5. „ 36 „
Ta je 28. teden. Danes je 185. dan tega leta, imamo torej še 180 dni.

Različne vesti.

Nov dar ruskega carja knezu Črnogorskemu.

»Srbobran« javljajo z Cetinja, da je car daroval knezu Nikolaju 8 baterij za brzo streljanje in 2500 samokresov s potrebnim streljivom. Ves ta material da je že na potu iz Rusije v Bar.

„Nadležni“. Vladni predsednik v Poznanju je prijavil predsedniku kongresa poljskih zdravnikov, ki se ima vršiti v Poznanju, da iz policijskih ozirov inozemcem ni dovoljena udeležba na tem shodu. Inozemci, ki bi se vendar udeležili shoda, se bodo smatrali nadležnimi ter se izženejo iz dežele policijskimi prisilnimi sredstvi. Na shod se je prijavilo že 800 udeležencev. (Ne treba praviti, kdo so tisti »nadležni inozemci«, katerim žuga pruska vlada z izgnanjem policijskim potom. Torej »nadležni« so jim avstrijski podaniki. Nič ne dene; saj so nam Avstrijeem še bolj nadležni tisti brezvestni pruski agitatorji, katerih kar mrgole nemške dežele avstrijske, a katerim avstrijska vlada — v naše globoko obžalovanje — ne žuga z izgnanjem. Le čudno je to, da Nemei iščejo zavezništva z državo, katere večina podanikov jim je — nadležna. Kaj pa, ko bi ti »nadležni« Avstrijei porekli danes ali jutri, da jim je nadležna — zveza z Nemčijo! In to bi morda ne bilo samo naravno po znanih ljubeznivostih, ki nam prihajajo iz Nemčije, ampak morda tudi jako koristno za vseh nas, ki smo »nadležni«. Op. ur.)

Zadnje vesti.

Washington 4. Brzjavka od 3. julija popoldne pravi: Admiral Cervera je ranjen na roki ter je na ladiji »Gloucester« kakor ujetnik.

New-York 4. »Evening World« poroča, da je admiral Cervera izjavil, da je zato vstavil pristanišče, ker mu je ljubši riziko, da pade v odprtem boju na morju, nego pa, da bi umrl v pasti. Vodstvo vojne želi, da bi se najvažnejša mesta obrežja španskega bombardovala čim prej, ker zadnji dogodki olahčujejo to.

Hongkong 4. Mesto Manila se napade danes na kopnem in od morske strani.

Madrid 5. Do danes zjutraj ni došlo nikako potrdilo, da je brodovje admirala Cervera uničeno. Vse brzjavke govore le o tem, da je Cervera ostavil pristanišče ter da je prišlo do boja na odprtem morju.

Dunaj 5. Sklep deželnega zbora Niže-Avstrijskega od 29. decembra 1897, katerim se je nemščina proglasila jednim poučnim jezikom v ljudskih šolah, ni dobil cesarjevega potrjenja.

Novi Sandee 5. Včeraj je bil v Limanici somenj. Le malemu številu kmetov je bil dovoljen vstop v mesto. Sedaj vlada mir povsodi. V okolici se nadaljujejo aretovanja. Mejo med Galicijo in Ogrsko straži policija, ki zavrača zlasti delavce, ki bi hoteli preko meje.

Dunaj 5. »Wiener Zeitung« javlja: Cesar je naročil, naj se finančnemu ravnatelju dru. Maksimiljanu Schusterju izreče Njegovo priznanje povodom umirovljenja na lastno prošnjo.

Budimpešta 5. Oblast je izgnala državnega poslanca Stojalovskega iz općine Csaca na Ogerskem, ker ga smatraje moralnim provzročiteljem krščansko-socijalnih agitacij.

Carigrad 5. Poslaniki Francije, Rusije, Angleske in Italije so izročili turški vladi kratko prijavo o začasni vladi na Kreti. Dotični korak ruske vlade je bil bolj očiščajnega značaja, kajti naznanil je, da se odposljejo ruskemu admiralu potrebne instrukcije, čim turška vlada vzame na znanje to prijavo.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaella Italia
TRST — Via Malfanton št. 1 — TRST
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Hôtel Evropa

Piazza della Caserma.

Zračen vrt z lopo in brez lope.

Izborna kuhinja nemška in italijanska, pivo iz Plzenske pivovarne, izvrstna vina iz lastne kleti.

Telefon št. 23.

ALOJZIJ LOHR, lastnik.

Pozor!

Narodna pekarna v ulici
Farnetto št. 7, naznanja slav.
obćinstvu, da

z dnem 1. julija t. l.
se bode prodajal kruh po

18 nvč. kilogram

in ne več po 20 nvč. kakor do
sedaj.

Priporoča se udani

BENEDIKT SUBAN.

Pozor!

Tržaški in okoličanski Slovenci, kateri želé piti izvrstna hrvatska črna, rudeča in bela

tri leta stara vina,

kakor tudi izvrstno in vedno frišno pivo iz Vrhniske tovarne, naj blagovolé obiskati znano gostilno Frana Valetiča v ulici Solitario št. 12. — Zagotavlja je točno postrežbo beleži udani

Franjo Valetič,
v ulici Solitario 12.

OLJA
Zaloga na debelo in na drobno.
Pošiljatve le od 5 lit. naprej.

CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvč.	
„ finejše „	32	
„ oljkino „	36	
„ fino „	40	
„ namizno „	44	
„ finejše „	48	
„ Extra „	52, 56	
„ Specijalit. „	64, 72	

OLJA za cerkvene svetiljke v vrćih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni bati nikake konkurence.

Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrć na posodo.

ANTON SIRCA